



מ"ת 31650/09/20 - מדינת ישראל נגד רוסלן מוגילובסקי, יורי פופוב, דמיטרי אשורוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 31650-09-20 מדינת ישראל נ' מוגילובסקי(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. רוסלן מוגילובסקי 2. יורי פופוב 3. דמיטרי אשורוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חטיפה לשם סחיטה, קשר לפשע, סחיטה בכוח, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וסחיטה באיומים.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. בין הנאשמים קשרי חברות. בין הנאשמים לא"ג היכרות מוקדמת.

רומן רוסין הוא חברו של א"ג.

בתקופה הרלוונטית א"ג ורומן התגוררו באילת.

2. המשיב 1 עסק במתן הלוואות בריבית. החל משנת 2018 לווה א"ג מהמשיב 1 כספים, ובחודש 6/20 היה חייב לו ₪ 67,000. מאחר וא"ג לא עמד בתשלומים, קבע משיב 1 כי ישיב לו את החוב, בתוספת ריבית, בעשרים תשלומים חודשיים בסך 4000 ₪ כ"א.

3. בשנת 2020 לווה רומן מהמשיב 1 3000 ₪. לאחר שרומן התקשה לעמוד בהחזר החוב, המשיב 1 החל לאיים עליו ועל א"ג בפגיעה בגופו של רומן והטיל עליהם אימה. כך בתאריך 11.8 שוחח המשיב 1 עם א"ג פעמיים מהלך היום ואיים בפגיעה בגופו של רומן. גם בתאריך 12.8 התקשר המשיב 1 לא"ג מס' פעמים איים לפגוע בגופו של רומן ולהגיע לבית אימו בנתניה. בנוסף דרש גם מא"ג לשלם את חובו.



4. ביום 12.8 העביר רומן למשיב 1 1000 ₪ ע"ח החוב.

5. ביום 20.8 לאחר שהתברר למשיב 1 כי א"ג לא עמד תשלום החודשי, שוחח עמו במס' הזדמנויות ואיים בפגיעה בגופו אם לא יועבר התשלום עד למחרת בבוקר.

6. ביום 21.8 סמוך לשעה 14:15, לאחר שא"ג לא העביר את התשלום החודשי, קשרו המשיבים לחטוף ולסחוט אותו. במסגרת הקשר החליטו המשיבים לנסוע לאילת ברכבו של המשיב 3 (להלן: "הרכב"), לתפוס את א"ג, להכותו ולהביאו בתא המטען של הרכב לביתו של המשיב 1 בחדרה. עוד תכננו המשיבים, להניע את א"ג באיומים ובכוח לעבוד בעסקו של חיים יהודה (להלן: "יהודה") העוסק בהתקנת צלונים בחדרה, כך שהמשיב 1 יקבל מיהודה את שכר העבודה של א"ג.

7. המשיבים הגיעו לאילת סמוך לשעה 21:30. לאחר שהמשיב 1 וידא כי א"ג עובד במסעדה, הם הגיעו למקום - המשיב 1 עמד סמוך לכניסה למסעדה, המשיב 2 התמקם סמוך לכניסה האחורית למסעדה והמשיב 3 המתין סמוך למקום ברכבו. המשיבים 1 ו-2 כיסו את פניהם במסכות כירורגיות.

8. בשעה 23:30 יצא א"ג מהמסעדה לקנות סיגריות, המשיב 1 קפץ עליו מאחור ותפס אותו, איים עליו בפגיעה בגופו אם לא יהיה בשקט, הזעיק למקום את המשיבים 2 ו-3 שהגיעו ברכב, ומשיב 1 הכניס את א"ג לרכב ללא הסכמתו.

9. לבקשת א"ג, המשיבים הסיעו אותו לביתו על מנת שיארוז את בגדיו, כשמשיב 2 מלווה אותו ומוודא שאינו מדווח שנחטף. בשעה 24:00 עזבו המשיבים את אילת והסיעו את א"ג ברכב לביתו של המשיב 1, ללא הסכמתו. מהלך הנסיעה הכה המשיב 1 את א"ג וגרם לו חבלה בעין.

10. ביום 22.8 סיכם המשיב 1 עם יהודה שיעסיק את א"ג, ועיקר שכר עבודתו יועבר לידי המשיב 1. עוד סוכם, כי א"ג יתגורר בביתו של המשיב 1 שיסיעו לעבודה אצל יהודה, אשר התבקש לא להשאירו לבד.

11. א"ג החל לעבוד אצל יהודה ביום 23.8 ולא קיבל שכר. ביום 1.9 נעצרו המשיבים.

המשיבים 1 ו-2 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה.

המשיב 3 טען להעדר תשתית ראייתית לכאורית באשר לעבירות סחיטה בכוח, תקיפה וחטיפה.

12. לטענת המשיב 3 אין בחומר הראיות אינדיקציה לעבירות סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן בעדותו הרחיק את המשיב 3 מעבירות סחיטה וחטיפה.



13. אשר לעבירת החטיפה, המבקשת מתבססת על האזנות סתר, מסגרתן המשיב 1 מאיים על א"ג, אולם לטענת המשיב 3 לא שמע ולא יכול היה לשמוע את האיומים. המשיב 3 תחילה סבר כי נוסעים לאילת לחופשה ולאחר שהמשיבים 1 ו- 2 ירדו מהרכב באילת, המשיב 3 נעל את הרכב ויצא לסידוריו. מעיד כי כלל לא לקח חלק בתכנון והיה מנותק מהמחשבה הפלילית.

14. לטענת המשיב 3, הוא היה אדיש לתכנית החטיפה, לא יזם ולא רצה להוציאה לפועל.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מחלקו הקטן של המשיב 3 באירוע ועניינו שונה משני המשיבים האחרים.

15. המבקשת טענה כי עיון בתמליל האזנות סתר מעלה כי השלושה קשרו לחטוף את א"ג, ובשיחה 1186 נשמע המשיב 1 מסביר למשיב 3 שלא יתרחק מהרכב כדי שא"ג לא יברח.

16. עוד הפנתה המבקשת לאמרות של א"ג בתשאול מוקלט.

דין -

17. בשלב זה על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. ביהמ"ש אינו נדרש בשלב דנן, לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית (בש"פ 1899/18)

18. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

הראיות בתיק -

19. **דוח פעולה רסר בן לולו מיום 25.5.20** - המודיע ויאצ'סלב מסר כי לפני כ- 40 דק' הגיעו לביתו ברח' שוהם בנתניה עבריינים, דפקו בדלת ואיימו על אשתו "פתחי את הדלת אני ישרוף לך את הבית". המודיע סיפר כי הבן של אחות של אשתו, א"ג, חייב כסף בשוק האפור. העבריינים הם רוסלן וכפיר הררי.

20. **דוח פעולה סמר גרייזל מיום 1.9** - עם הגעה לכתובתו של המשיב 1 לצורך חיפוש ומעצר, שמעה מחוץ לדלת גבר אומר לאישה כי תחנת ת"א יצרה קשר עם טומי, ואז האישה אמרה לגבר למחוק את כל הראיות ולהעלים הכל.

21. **דוח פעולה רסמ בן יהודה** - מהלך חיפוש בביתו של המשיב 1 נמצא נייד בפח אשפה בשירותים



בחדר השינה, שהמשיב 1 תחילה אמר שלא יודע למי הוא שייך ובהמשך אישר ששייך לו.

22. **דוח פעולה רסר אליו** - מהלך חיפוש בביתו של המשיב 1 אמר שיש לו מעט גראס בצנצנת, שנתפסה. כמו כן, נמצאו בשידה במטבח 4 ניידים בצבע שחור מסוג נוקיה ואחד נוסף בצבע כסף. באותה השידה נמצא דף ובו רשום התנהלות של שוד שהתבצע בבנק. במרפסת נמצאה שקית ובתוכה כדורי 9 מ"מ

23. **חו"ד מומחה מעבדת סמים** - בצנצנת זכויות ובתוכה חומר צמחי נמצא כי החומר הוא קנבוס במשקל 2.17 גר'.

24. בבדיקת **DVR מביתו של המשיב 1** התגלה כי בוצעה מחיקה והוא ריק לחלוטין. בוצע שחזור ואותו סרטונים מתאריכים 28-29/8.

מזכר מפקח לוריא - בצפייה בסרטונים ששוחזרו במצלמת האבטחה מביתו של המשיב 1, נראה ביום 28.8 בשעה 16:39 א"ג יוצא מהדירה עם כלב וחוזר בשעה 16:47. ניתן לראות גם את המשיב 1 יוצא מהדירה מס' פעמים

25. **דוח פעולה סמר סלע** - המשיב 1 בתאי המעצר צעק, קילל ואיים לפגוע בשוטרים "אני אזיין אתכם. אתם לא יודעים את מי אני מכיר אני אחסל אתכם". המשיב 1 בעט בחוזקה בדלתות הברזל בבית המעצר ופצע את עצמו בידיים וברגליים.

מזכר מפקח לוריא מיום 2.9 - המשיב 1 נעצר ביום 1.9 והובא לחקירה. כבר בשלב הבאתו למעצר נהג בצורה תקיפה, ולאחר כניסתו לחקירה נשמע צועק ומקלל את החוקר. כשנכנס החל המשיב 1 גם לצעוק ולקלל אותו. המשיב 1 צעק על כך שעצרו את אשתו שהיא בהריון והתנהג בצורה אלימה. בשלב מסוים אמר המשיב 1 שעדיף שיאזקו אותו לפני שהוא יתקוף אותו ואת החוקר. המשיב 1 נכבל בידי וברגליו, ובשלב זה קם, החל לצעוק ולקלל, עשה בידו תנועה של אקדח ואמר שאם נפגע באשתו ונגרום לה להפיל הוא יוריד אותו ואת החוקר. המשיב 1 המשיך לצעוק ולומר שלא מעניין אותו כלום, הוא לא מפחד מכלום והוא יוריד אותם ויחסל אותם בחוץ. בהמשך הורד המשיב 1 לתא המעצר, ולאחר כחצי שעה התנצל ואמר שהיה בסערת רגשות.

26. **מחת"ק ניידים של המשיבים וא"ג** -

המשיבים מאוכנים ביום האירוע באילת באנטנה משותפת גם לא"ג בסביבת מקום עבודתו ומגוריו

נמצאים באילת כ- 4 שעות וחוזרים לחדרה

בהמשך א"ג מאוכן בחדרה ונמצא באנטנה משותפת למשיב 1 ואשתו - לינוי, שחולשת על כתובת מקום מגוריהם



יהודה מדבר עם המשיב 1 ועם א"ג רק לאחר האירוע

בפריקת הנייד של המשיב 3 לא נמצא חומר רלוונטי לחקירה.

בפריקת הנייד של המשיב 2 נמצאה התכתבות בינו (מנוי 218) לבין המנוי המשויך למשיב 1 (169) מיום 22.8 כדלקמן -

המשיב 2 - "שמע עשית לו סידור לפנים"; "כל חייב היה מת לסידור כזה".

המשיב 1 - "באמא שלי"

המשיב 2 "מגורים אוכל"; "עישונים"

המשיב 1 "באמא שלי"

המשיב 2 "עבודה מסודרת עם אוכל"

המשיב 1 "אמריקה"

המשיב 2 "ובעל הבית גבר אחושנוטה"

27. **האזנות סתר -**

שיחה 1122 מיום 21.8 14:15 בין המשיבים -

המשיב 2 "טוב, אז מה זה סופי אחי, יוצאים, נוסעים, זהו?"

המשיב 1 "למה אתה עוד פעם שואל אותי, כן אח שלי היקר"

המשיב 2 "מי נוסע איתנו?"

המשיב 1 "אני ואתה... ובוא נראה, אולי רבקה, אני לא רוצה להביא את שמן פשוט, כי הוא מסטול מת..."

המשיב 2 "...רבקה על הקו... אני מחייג אליו אחי"

המשיב 1 "רבקה"

המשיב 3 "אה?"

...



המשיב 1 "אתה סתם משוטט, תעצור בירושלים, אנחנו נוסעים לאילת, נאסוף אותך על הדרך"

המשיב 3 "לאילת?"

המשיב 1 "צריך לנסוע לאילת, את טומי ההומו הזה... לתפוס, הזבל הזה שבורח"

המשיב 3 (צוחק) "מה... בשבוע ההוא הוא היה בנתניה"

המשיב 1 "אני לא יודע, פיספסתי את הרגע שהוא היה בנתניה, עכשיו צריך לנסוע לאילת"

...

המשיב 3 "אם זה מעשי, נסע, אין בעיות"

המשיב 1 "בטח מעשי, אני אומר לך, כבר יוצאים בעוד שעה, שעה שעתיים..."

...

המשיב 3 "שומע אחי, אתה נוסע עם אשתך או שמה.. או שלבד"

המשיב 1 "אישתך... אני לא נוסע לבלות אני מסביר לך, אני מסביר לך ל... **הולכים, תופסים, דופקים מכות וחוזרים**"

המשיב 3 "וואללה יפה, נשמע מעניין נוסעים..."

המשיב 1 "דופקים מכות, לוקחים אותו איתנו בתא מטען ונוסעים (קללה), טומי ההומו נוסע איתנו חזרה הביתה, זין עליו, זהו, נגמרו החיים היפים שלו"

המשיב 3 "מה... מה תעשה איתו אחי?"

המשיב 1 "החיים הטובים האלה באילת נגמרו (קללה), זהו, על הזין שלי"

המשיב 3 (צוחק)

המשיב 1 "על הזין שלי. מה אני אעשה איתו? אני אתן לו לעבוד פה (קללה)"

המשיב 3 "העיקר שקשקש לי, (קללה) אני עובד פה, אוסף כסף, משלם... אני בשבוע הזה אשלח לו שבע - שבע ניירות. את השטויות האלה הוא אומר לי...לא מכבד אותך"

המשיב 2 "רוסלן רוסלן.. שומע?.. טומי סוס עבודה... הוא יכול לעבוד. חיים חייב עובד, עוזר..."

המשיב 1 "הנה, עכשיו אני דוחף אותו וחיים יעביר לי את הכסף"



המשיב 2 "דבר עם חיים, תגיד לו שמע, יש לי מישהו להביא, זה בן זונה אם ידפוק לך ברז, אני מזיין אותו בתחת אחי"

...

המשיב 1 "אני מביא אותו לגור פה קרוב אחי, אני שם אותו פה באיזה יחידה, אני זורק אותו... של מחבלים והבן זונה שיעבוד, אני אזיין אותו בתחת, נגמר השיר הזה, חייב ללכת להביא אותו. צודק, אני אסגור את זה עם חיים, רק תן לי לתפוס את טומי"

...

המשיב 3 "וואללה...וואללה גם אה... אמר שהוא גר באילת למעלה, אז יהיה יותר קל למצוא אותו... הוא גר באילת למעלה"

המשיב 1 "אני לא יודע איפה הוא גר... בסדר... בסדר, הכל טוב, אני אמצא.."

שיחה מדיסק קבצי שמע - קובץ 883973 - שיחה בין המשיב 1 לאשתו, לינוי, עת היה באילת -

המשיב 1 "אני פה באילת מצאתי אותו הוא בתוך המסעדה, הוא ממלצר איך אני מוציא אותו אבל? אני חייב רעיון. איך אני מוציא אותו מבפנים אם אני עושה שמה בלגן, מיליון איש, אם אני מושך אותו מבפנים יביאו לי מניאק"

לינוי "הוא ראה אותך?"

המשיב 1 "לא"

לינוי "אם תגיד לו לצאת הוא לא יצא?"

המשיב 1 "גם ביצ'ולה חשב ככה. לא, לא חושב"

לינוי "מתישהו הוא יצטרך לצאת, הוא מעשן... מה אתה חושב בן אדם יכול להיות שם 9 שעות בלי לעשן?"

המשיב 1 "טוב אני אחכה, ראיתי את הבן זונה, תודה לאל"

לינוי "כבר חצי נחמה"

המשיב 1 "כן, חצי נחמה"



שיחה 1186 בין המשיב 1 למשיב 3 עת היו באילת -

המשיב 1 "שומע? אנחנו מסתכלים עליו עכשיו ישירות אני וביצ'לה, אנחנו יושבים פה בקנטה איפה שהם מעשנים, הבנת? הוא בטוח יצא לעשן עוד מעט"

...

המשיב 3 "איפה אני יכול לקנות פה סיגריות?"

המשיב 1 "לא יודע... אל תעלם לי רחוק.. ג'ינג'י אם אני מביא אותו לאוטו ואתה לא שם זה אסון, זה אסון הוא בורח לי.. ואני נגמרתי"

המשיב 3 "אני באוטו, אני באוטו"

שיחה 1190 מיום 21.8 שעה 23:30 בין המשיבים 1 ו- 2 -

המשיב 1 בזמן המתנה למענה נשמע "זהו נגמרו הדיבורים... נגמרו הדיבורים, אתה רוצה שאני אגמור אותך סופית פה, שאני אשאיר אותך בדרכ, אשאיר אותך בדרך איפה שהוא על יד באר שבע אצל הבדואים, תשתוק (קללה) וזהו, תתנהג בשקט"

המשיב 1 מדבר אל המשיב 2 "אה.. בוא תבוא, איפה אתה..."

המשיב 2 "אני בא אני בא"

המשיב 1 "תבוא איפה החניה פה, רבקה הזין הזה פה גם מתמהמה לי שעה, צפצף להם כבר יא זין"

28. צפייה בסרטוני אבטחה -

סרטון מצלמות אבטחה עיריית אילת -

21:32:17 נראה הרכב מגיע לזירת האירוע

21:32:37 נראית דמות התואמת מבנה גופו של המשיב 1 יוצאת ממושב קדמי ברכב

21:33:02 הדמות נראית נכנסת למסעדת המפרץ

21:34:29 הדמות חוזרת לרכב ונכנס למושב קדמי

21:35 הרכב נראה נוסע לחניון ללא מוצא

21:58 הרכב נראה יוצא מהחניון ונכנס לחניון מאחורי המסעדה



23:28 - 23:20 נראית הדמות מתיישבת במקום בו ניתן לתצפת על המסעדה

23:28:57 נראה א"ג יוצא מהמסעדה

23:29:09 א"ג ממשיך בהליכה בשביל, אז מתרוממת הדמות וממשיכה לכיוונו של א"ג

סרטון מצלמות אבטחה במסעדת המפרץ -

21:34 נראה המשיב 1 נכנס למסעדת המפרץ

21:35 המשיב 1 יוצא מהמסעדה מיד לאחר שמבחין בא"ג שאינו מבחין בו חזרה

סרטוני אבטחה מחסני חשמל באילת -

22:27 נראית דמות נשענת על רכב לבן בפתח מסעדת המפרץ.

22:44 דמות נוספת מצטרפת לדמות הקודמת

הדמויות נראות מדברות, הולכות חוזרות ומסתובבות במקום. אחת הדמויות עם חולצה כהה קצרה ומכנס קצר בעלת מבנה גוף מלא מזוהה כמשיב 1, והדמות השניה לבושה חולצה ומכנס קצרים, מבנה גוף קטן ורזה יותר מזוהה כמשיב 2.

בשלב מסוים המשיב 2 נראה הולך מאחורי שיח ליד הרכב הלבן ולא נראה שוב

23:21 המשיב 1 הולך ומתיישב מול הכניסה למסעדת המפרץ

23:29:43 נראה א"ג יוצא מהמסעדה.. המשיב 1 מסתתר

23:29:52 המשיב 1 מזנק לעברו של א"ג ותופס אותו מאחור.

סרטון אבטחה מתחם בתי אלמוג באילת -

23:39 נראה רכב התואם את הדגם של רכבו של המשיב 3 (פולקסווגן שחור)

23:40 נראות שתי דמויות יוצאות מהרכב

23:42 נראה הרכב מסתובב

23:46 נראה הנהג יוצא מהרכב, והולכת לכיוון אליו הלכו שתי הדמויות הקודמות

23:51 שלושת הדמויות חוזרות לכיוון הרכב, הראשונה נראית עם תיק גב גדול, והדמות אחריה סוחבת שק



ירוק. הדמויות נראות מכניסות חפצים לתא המטען

23:52 הדמויות נכנסות לרכב שמתחיל בנסיעה

הודעות -

29. א"ג גריצנקו -

בחקירה ראשונה מיום 2.9 הכחיש שנחטף, לטענתו המשיבים אספו אותו בהתאם לבקשתו מהמשיב 1 שיגיע לאילת לאסוף אותו. השיג עבודה אצל יהודה לאחר שדיבר עם סטס.

דוח תשאול של א"ג ביום 3.9 -

א"ג הביע חשש מההשלכות שיהיו אם ידבר.

ביקש מסטס שיסדר לו עבודה אצל יהודה, שכר העבודה הוא 6000 ₪ בחודש ובחורף כשאינן עבודה יהודה ממשיך לשלם כדי לשמר עובדים.

חי היום אצל אמו, לפני כן גר אצל המשיב 1

רומן הוא חבר שלו מנתניה, שהוא הביא אותו לאילת וסידר לו עבודה במלון יו-קורל כמלצר. רומן גם חייב כסף למשיב 1 בסביבות 20,000 ₪.

הוא דיבר עם רומן לפני מס' ימים וסיפר לו שעובד וגר אצל המשיב 1

ייעץ לרומן לא לאחר בתשלומים למשיב 1. רומן משלם לו תשלומים חודשיים של 2000 ₪.

הוא כרגע משלם למשיב 1 את החוב ללא צבירת ריבית, הגיע איתו להסדר, לפיו מחוב של 67,000 ₪ המשיב 1 אמר לו שחייב 80,000 ₪ אותו **משלם בתשלומים חודשיים של 4000 ₪**.

א"ג סיפר שנטל הלוואות ממס' אנשים, ולווה כסף מהמשיב 1 כדי להחזיר את אותן הלוואות. התחיל ללוות כסף מהמשיב 1 לפני כשנתיים וחצי, ומאז שילם רק ריביות.

א"ג סיפר שהוא, המשיבים וסטס הם חברי ילדות. הכינוי של המשיב 2 הוא ביצ'ולה סוג של פראיר, **והכינוי של המשיב 3 "ריבקה", דג זהב, כינוי לג'ינג'י**.

לא היה לו מפתח לדירה של המשיב 1 כי אשתו הייתה תמיד בבית, והיא ידעה מה הוא עושה שם. טען שבשלב מסוים סביר שהיה עובר לדירה קרובה בחדרה, **ונראה לו שהמשיב 1 היה נותן לו ללכת**.

בנסיעה מאילת המשיב 3, ג'ינג'י, נהג, ולידו ישב המשיב 2. **המשיב 1 ישב איתו מאחור כי פחד שיברח**. עשו 2 עצירות בדרך בתחנת דלק, והוא הלך לשירותים לבד.

עמוד 10



המשיב 1 הגיע לאילת כי התעכב בתשלום שאמור היה להעביר לו ב 10.8. המשיב 1 נהג להתקשר אליו כמעט מדי יום.

טען שזה **סיכון גבוה מדי לומר שנחטף, פוחד שיפגעו בו**. הוא מתכוון להמשיך להחזיר את החוב למשיב 1 עם המעבר לעדות כתובה, לאחר שהבין כי כל החומר יועבר בסופו של יום לידי המשיבים, אמר שמעדיף לא לתת עדות

לאחר ששמע את האזנות הסתר שאל למה צריך אותו אם יש בידי המשטרה כבר את כל החומר.

הוסבר לו שחייבים לעמת אותו עם עובדות ולשאול שאלות, והוא טען שזה מקשה עליו

א"ג **לא סתר, תיקן או שלל שנחטף או נלקח בניגוד לרצונו**. הוא התלבט וחשש לענות באופן ישיר בעדות הכתובה

בעדות כתובה מיום 3.9 סיפר כי המשיב 2 היה איתו בדירה בזמן שארז את החפצים. התחיל ללוות כסף מהמשיב 1 לפני כשנתיים וחצי, אבל לא רוצה לתת עדות. רומה הוא חבר, שגם היו לו חובות, והוא הציע לו להגיע לאילת, הוא יסדר לו עבודה והוא יוכל להחזיר את החובות. זיהה אותו ואת רומה כדוברים בשיחה 24 מיום 26.8 ואישר את שסיפר לו - כי אחר בתשלום למשיב 1 בשבוע, אז הוא הגיע לאילת ביום שישי בערך באחת עשרה וחצי, הוא יצא לקנות סיגריות והוא פשוט תפס אותו ברחוב. המשיב 1 אמר לו שהוא בא איתו. כשנכנסו לרכב הוא אמר לו שהוא הולך לגור אצלו, הוא יסדר לו עבודה והוא יעבוד עד שיסגור את החוב.

לטענתו אמר למשיב 1 "סבבה. שיותר טוב לי ומתאים לי", התאים לו לעזוב את אילת. היה לו טוב באילת, אבל רצה לסגור את החובות. לא סיפר לחברה שלו, שחיכתה לו בדירה מה קרה כי לא היה זמן. לא סיפר לה את האמת גם לאחר מכן כי **"מה אני יגיד לה חוטפים אותי?"**

כשנשאל אם קיבל מכות ברכב השיב **"לא בא לי לענות על השאלות האלה"**

ייעץ לרומה לשלם בזמן אחרת **"הוא הבא בתור... לבעיות"**

בשיחה 1190 מיום האירוע שעה 23:30, זיהה את המשיב 1 אומר לו שאם לא רוצה שיוריד אותו במדבר או בבאר שבע שיהיה בשקט ויתנהג יפה. טען שהמשיב 1 התפרץ עליו כך כי חשב שיברח לו. **בהתחלה לקחו לו את הנייד**, אבל אחרי זה המשיב 1 החזיר לו אותו.

מאמין שלינוי, אשתו של המשיב 1 ידעה מה הוא עושה בביתם. אמנם לא היה קשור, יצא עם הכלבה, אבל לא היה בורח. **כשנשאל למה לא - שתק**. המשיב 1 נהג לקחת אותו ולהחזיר אותו מהעבודה אצל יהודה.

יהודה ידע שהמשיב 1 אסף אותו מאילת, שהוא יעבוד אצלו על מנת לקזז את החוב.

זיהה בשיחה 1792 את המשיב 2 מדבר עם יהודה, מהלכה סיפר המשיב 2 כי א"ג קיבל כמה כאפות בדרך והתנפחה לו העין. תחילה הכחיש שאכן קיבל מכות, ובהמשך כשנשאל אם כולם משקרים בעניין חייך והשפיל



מבט. לא רצה לספר מה בדיוק קרה. אישר שמהשיחה ניתן להבין שיהודה יודע מה קרה - שנלקח בכוח מאילת ועובד כי המשיב 1 דרש שיעבוד כמה שיותר "סבבה הוא ידע"

לאחר ששמע את שיחה 1122 מהלכה נשמעים המשיבים מתכננים את הנסיעה לאילת אמר שמרגיש לא נעים "רוסלן אני מבין אבל לא ציפיתי לשמוע דבר כזה מיורי. היינו בקשר טוב יחסית. לא ידעתי מאיפה בא הרעיון שאני יעבוד אצל חיים. עכשיו אני מבין שזה מיורי"

לא נראה לו שאם בעוד כשבוע נניח היה מחליט שכל העבודה אצל יהודה לא מתאימה לו, יכול היה פשוט לקום וללכת.

מזכר מפקח לוריא מיום 3.9 - יצא עם א"ג במהלך העדות לעשן סיגריה. א"ג אמר שחושש שאם יעיד זה יגמר לא טוב, ושאל איך יכול להיות בטוח שלא יקרה לו כלום. נשאל אם זו הסיבה לעדותו - וטען שכן. אמר שיש יותר מדי אמת במה שהחוקרים אומרים לו והוא לא יודע איך הגיעו אליהם "מאתמול הוא במחשבות ואמר שיש דברים שרק שני אנשים ידעו ואנחנו יודעים אותם - "שהוא הרים עלי ידיים שחזרנו מאילת". אף אחד לא ידע את זה". א"ג חושב שדימה (המשיב 3) סיפר למשטרה. הוא גם הופתע שהשוטרים ידעו היכן הוא עובד.

א"ג סיפר שהיה חייב כסף למשיב 1 ללא ריבית, וברח לאילת, ואז הגיע להסדר עם המשיב 1 לתשלום חודשי של 4000 ₪, וסטס סידר לו את העבודה אצל יהודה.

לא שאלו אותו איפה הוא רוצה לעבוד, הוא היה עובד בכל מקום שהמשיב 1 היה מורה לו. היה צריך לעבוד בכל מצב כדי להחזיר את החוב. השכר 6000 - 4000 עברו למשיב 1, ו- 2000 אליו. יהודה ידע על כל הסיפור, לא יודע אם הכל כולל מה שקרה באילת.

א"ג הוסיף שמפחד מהמשיב 1 ומכל מי שקשור אליו. הוא בטוח שהמשיב 1 מסוגל לפגוע בו, ולכן לא רוצה לשנות את העדות שלו, מעדיף לשבת בשקט, לעבוד ולסגור את החוב.

לדעתו אמנם מוגזם מה שעשו לו המשיבים, אבל יכול היה להיות גרוע יותר .

לא רוצה לשנות את העדות כדי שזה לא יגיע לביהמ"ש, אחרת הבעיות שלו יהיו גרועות יותר.

לדעתו המשיב 1 הוביל ויזם את כל העניין, והמשיבים 2 ו- 3 "הם סתם, הם חיילים שעומדים מקדימה"

בחקירה נוספת מיום 7.9 חזר ושינה א"ג את הגרסה וטען שביקש מהמשיב 1 לבוא לאסוף אותו מאילת לפני יום האירוע. אולם, לא ידע להסביר איך לא נשמעה שיחה כזו בהאזנות סתר לנייד של המשיב 1. סירב לעימות עם מי מהמשיבים.

30. רומן רוסין - העיד שמכיר את טומי (א"ג) מילדות, עבדו יחד באילת, יודע שהוא חייב כסף להרבה אנשים, סה"כ החוב שלו עומד על כמאה אלף ₪. מכיר את המשיב 1, ראה אותו מס' פעמים מגיע



למכון שטיפת הרכב בהרצליה שם עבד יחד עם טומי בעבר. טומי סיפר לו שהוא מלווה בריבית.

זיהה את עצמו ואת טומי משוחחים ביום 26.8 שעה 17:13 - טומי סיפר לו שלקחו אותו, שהוא גר אצל המשיב 1 וסידרו לו עבודה. הוא סיפר שכנראה המשיב 1 רצה לקחת גם אותו, ואמר לו לא לאחר בתשלומים. טומי לא סיפר לו שלקחו אותו בכוח, אלא שפשוט לקחו אותו. הוא הבין שאיחר בתשלום, ולכן המשיב 1 הגיע לאילת. טומי סיפר לו שיצא לקנות סיגריות ואז לקחו אותו. הבין שסידרו לו עבודה כדי שיוכלו ישר לקחת לו את המשכורת.

31. **זאק סטניסלב** - בחקירה ראשונה מיום 1.9 סיפר שעובד אצל יהודה כשלוש וחצי שנים. מכיר את א"ג מביה"ס. א"ג יצר איתו קשר לפני כחמישה ימים, ואמר שצריך עבודה, אז הוא סידר לו עבודה יחד איתו אצל יהודה. רישום ימי העבודה של א"ג רשומים לו ביומן העבודה שנמצא ברכב ליד העסק.

בהמשך שינה גרסה וטען כי יורי, המשיב 2 יצר איתו קשר לגבי עובד, הוא עזב את העבודה אצל יהודה וידע שצריך מחליף. ובהמשך טען כי המשיב 2 וא"ג דיברו איתו יחד, ואז הוא שוחח עם יהודה וא"ג התחיל לעבוד. מכיר את המשיב 1, למד איתו בביה"ס; מכיר את המשיב 3, קורא לו "גינג'י"

לא ידע להבהיר מדוע התקשר למשיב 1 גם כשנודע לא"ג ממעסיקו באילת שהמשטרה חיפשה אותו, וגם לאחר שהזמינו את יהודה לחקירה.

בחקירה שנייה, מיום 3.9 תחילה טען שטומי סיפר לו שהמשיבים אספו אותו מאילת, ושלא ידע על חוב של טומי למשיב 1.

אולם, בהמשך החקירה לאחר שעומת עם שיחה מיום 22.8 בינו לבין המשיב 1 מהלכה נשמע שואל את המשיב 1 אם הביאו "אותו" מאילת, אישר כי התכוון לטומי. עוד נשמע אומר בשיחה למשיב 1 "אתה מחזיק את הכספומט לידך", ואישר שהתכוון לטומי, וידע על חוב שלו למשיב 1, ושהוא מתחיל לעבוד אצל יהודה כדי לשלם את החוב.

זיהה בשיחה מס 2161 מהנייד שלו לנייד של המשיב 2, את יהודה מדבר עם המשיב 2 ואומר לו שאסור שטומי יהיה בביתו של המשיב 1 מהלך חיפוש של המשטרה שם.

32. **צ'ופריס אסל** - חברה של א"ג, הגיעה אליו לאילת ביום חמישי. ביום שישי א"ג הלך לעבודה במסעדת המפרץ בערך בחמש וחזר ברבע לשתיים עשרה עם אדם נוסף שלא מכירה. טומי אסף את כל הדברים שלו, אמר לה שקרה משהו בבית והוא חייב לחזור לנתניה.

הבחור שהיה עם טומי, לא אמר כלום חוץ מ"יאללה בוא זריז"

טומי סיפר שדודים שלו באו לקחת אותו ורוב הסיכויים שהוא לא חוזר לאילת. טומי נראה לחוץ ועצבני.

כששוחחה עם טומי בהמשך, סיפר לה שגר אצל דוד שלו בחדרה, ועובד בהתקנת ציליות בבתי ספר. הוא סיפר לה שיש לו חובות.



זיהתה בתמונה את המשיב 2 כמי שהיה עם טומי בדירה באילת ביום האירוע.

משיחות שלה עם טומי, הבינה שהיה לו טוב באילת.

33. **יהודה חיים** - מס מנוי מסתיים ב 080; אחד הבעלים של חברה העוסקת בהצללות; סטס עובד אצלו, יורי (המשיב 2) עזב, וטומי שהתחיל לפני מס' ימים לעבוד; סטס הביא את טומי, הוא חבר ילדות שלו; הוא משלם שכר גלובלי בסך 7500 ₪.

מכיר את המשיב 1 היכרות שטחית, הוא חבר של סטס ויורי, הבין שלמד בביה"ס עם טומי. טען שהתקשרו מהנייד שלו מס' פעמים למשיב 1, גם יורי בזמנו. אולם, לא ידע להבהיר שיחות מהנייד שלו למנוי של המשיב 1 ביום שבת 22.8, וביום ראשון 23.8 בשעה 7 בבוקר. לדבריו היה ביום שבת בכינרת, ולא ידע ליתן כל הסבר לאיכון הנייד שלו באזור תעשייה.

הכחיש שסיכם עם המשיב 1 שישלם לו את רוב שכר העבודה של טומי, וטען שאינו מזהה את קולו בשיחות שהושמעו לו עם המשיבים

34. **המשיב 1** - סירב לענות על שאלות בטענה כי מדובר בהתנכלות אישית לאחר שהגיש תלונה כנגד קצין מהתחנה. ביקש שיוצגו לו הראיות שקושרות אותו לאירוע, ואז יגיב.

הכחיש שעוסק במתן הלוואות, או שחטף מישהו, כשנשאל אם מכיר אדם בשם א"ג השיב "עליו אתם מדברים? עכשיו נפל לי כל האסימון. הוא אמר לי שיש לו בעיה עם איזה משהוא והוא התקשר אלי ואמר לי שיש לו בעיה ושאני יחלץ אותו ונסענו לקחת אותו. אני זוכר"

לטענתו טומי לא חייב לו כסף, והוא מעולם לא הלווה לו שקל; לא מכיר את יהודה.

כשהוצג לו סרטון אבטחה ממחסני חשמל מיום האירוע טען שרואה את עצמו מחבק את חבר שלו טומי מאחור. בהמשך חזר בו מדבריו, וטען כי החוקר רושם דברים שלא אמר, ושזה לא הוא בסרטון.

לא ידע להבהיר אם אכן הגיע כטענתו, לעזור לטומי ולאסוף אותו מאילת לבקשתו, מדוע כשנכנס לראשונה למסעדה, וראה את טומי, לא אמר לו שהגיע. כמו כן, לא ידע להבהיר מסמך מהדואר המעיד על העברה מא"ג אליו ביום 10.7 ע"ס 4030 ₪, כאשר לטענתו לא הלווה לו כסף ואין לטומי כל חוב.

זיהה את רומה בתמונה שהוצגה לו, הכחיש שהלווה לו כסף.

35. **המשיב 2** אישר שמס' המנוי שלו מסתיים ב 218, ומעבר לכך שמר על זכות השתיקה מהלך חקירותיו.

36. **המשיב 3** -

בחקירה ראשונה מיום 1.9 אישר שהכינוי שלו ג'ינג'י, לפעמים בצחוק קוראים לו גם ריבקה - "יש דג של עמוד 14



משאלות

המנוי שלו מסתיים ב 651; מס' מנוי של המשיב 1 מסתיים ב 169; מס' המנוי של המשיב 2 מסתיים ב 218; הם חברי ילדות.

תחילה טען כי ירד לאילת עם המשיבים 1 ו-2 ושהם שם כ- 9 שעות, ישב בטיילת, אסף חבר ילדות (א"ג/טומי) וחזר לנתיניה. כשהגיעו לאילת, חנה בטיילת, הוא הסתובב קצת, אחרי כמה שעות התקשרו אליו, הוא אסף את כולם והם נסעו. טומי ירד לאילת כי הוא חייב כסף, עזר לו בעבר.

אסף את טומי באילת ממקום העבודה שלו, ואז נסעו אליו הביתה כדי שיארוז.

הוא אישית, כך לדבריו, לא חטף אף אחד, אין לו בשביל מה לחטוף את טומי.

כשעומת עם גרסתו כי נסע לאילת והיה שם כ- 9 שעות, מול תמונות של הרכב מהמערכת המשטרתית לפיה תועד בשעה 21:24 בכביש 90 לכיוון דרום, ובשעה 23:59 בכביש 90 לכיוון צפון, טען שחשב שהיה שם יותר זמן, אבל טייל לבד, לא היה עם המשיבים 1 ו-2.

לא ידע להבהיר איך יכול לראות ולטייל באילת, בלילה למשך שעותיים בלבד (ראה חקירה מיום 8.9)

בחקירה שנייה מיום 3.9 סיפר שהמשיבים 1 ו-2 ידעו שהוא מתכנן לנסוע לאילת וביקשו ממנו טרמפ.

זיהה את הקולות שלו ושל המשיבים 1 ו-2 בשיחה מס 1122, מהלכה דיברו על הנסיעה לאילת, וטען שלא התייחס ברצינות לכך שרוסלן אמר שיחזירו את טומי בתא המטען.

לא ידע להבהיר שיחה בינו לבין כפיר ימין (2195), שקודם לכן טען שלא דיבר איתו, בזמן שכבר היו באילת, ושיחה נוספת בינו לבין המשיב 1 עת היו באילת (1186), בה נשמע המשיב 1 אומר לו שהם מסתכלים עליו ובטוח ייצא עכשיו לעשן.

לדבריו, לא מעניין אותו מה עשו המשיבים 1 ו-2, ומה אמר לו המשיב 1, הוא יצא מהרכב והלך לקנות סיגריות.

בסיום החקירה אמר "תתחשבו בי, מבין את הטעות שעשיתי, אין לי שום חלק בעניין הזה, לא חטפתי, לא נגעתי בו, לא דיברתי איתו חוץ משלום, לא החזקתי בו בשום מקום, לא עיבדתי אותו בשום עבודה אז אני מבקש שתבינו שאני בסיפור הזה שום דבר. שרק השתמשו בי לצורך כיסוי תחת"

כשנשאל לגבי הטעות שעשה השיב - שנהג ברכב שלו. הבין שזו טעות עכשיו, אחרי החקירה.

הכרעה -

37. מחומר החקירה עולה תשתית לכאורית מספקת לביסוס כלל העבירות המיוחסות למשיב 3 בכתב האישום, כפי שיפורט להלן -



א. עבירת חטיפה לשם סחיטה - כבר נקבע כי יסוד החטיפה עניינו "בהנעתו של הקורבן ללכת ממקום הימצאו למקום אחר תוך כדי פגיעה בחירותו בדרך של תפיסה, עיכוב או כליאה" (ע"פ 7365/00 פרחאט נ' מדינת ישראל מיום 11.8.03).

בעניין פרחאט לעיל נקבע באשר ליסוד העובדתי כי "הוא רחב עד מאוד. כל שנדרש, מבחינת היסוד העובדתי, הוא מעשה של כפייה (אילוץ) בכוח או באיומים או מעשה של פיתוי באמצעי תרמית, המופנה כלפי האדם 'ללכת מן המקום שהוא נמצא בו'". (ראה גם ע"פ 7644/17 יעקב גראד נ' מדינת ישראל מיום 21.10.18)

עיקר טענת המשיב 3 כי לא שמע ולא יכול היה לשמוע את המשיב 1 מאיים על א"ג עם תפיסתו ביציאה מהמסעדה ביום האירוע, לא לקח חלק בתכנון החטיפה, היה אדיש לתכנית, לא יזם והיה מנותק מהמחשבה הפלילית.

עם זאת, עיון בראיות מעלה, לכאורה, כי המשיב 3 היה מודע לתכנית ולקח בה חלק, בין היתר, בשימוש ברכבו והמתנה בזירת האירוע -

בשיחה 1122 חוזר ומבהיר המשיב 1 למשיב 3 מטרת הנסיעה "צריך לנסוע לאילת, את טומי ההומו הזה... לתפוס, הזבל הזה שבורח"; "אני מסביר לך... הולכים, תופסים, דופקים מכות וחוזרים"; "דופקים מכות, לוקחים אותו איתנו בתא מטען ונוסעים, טומי ההומו נוסע איתנו חזרה הביתה... נגמרו החיים היפים שלו".

מתגובותיו של המשיב 3 עולה, לכאורה, שהסכים לתכנית החטיפה, היה מודע לה ושיתף פעולה. כך למשל נשמע המשיב 3 אומר - "אם זה מעשי, נסע, אין בעיות"; בתגובה להסבר המשיב 1 כי לא נוסעים לחופשה אלא רק לתפוס את טומי, להרביץ ולהחזיר אותו איתם אמר "וואלה, יפה, נשמע מעניין נוסעים"; בהמשך, לאחר שביקש המשיב 3 לדעת מה מתכנן המשיב 1 לעשות עם טומי, והוא מסביר לו שבכוונתו לוודא שיעבוד ויחזיר את החוב, רק שתחילה צריך למצוא אותו, מספר המשיב 3 "אמר שהוא גר באילת למעלה, אז יהיה יותר קל למצוא אותו... הוא גר באילת למעלה"

בסרטוני אבטחה נראה רכבו של המשיב 3 מגיע לזירת האירוע בשעה 21:32, וממתין למשיב 1 עד יצא לבדוק אם א"ג אכן נמצא במסעדה, ואז נראה הרכב נכנס לחניון ויוצא שוב לחניה מאחורי המסעדה לאחר כחצי שעה.

כמו כן, בשיחה 1186, מועד האירוע, עת המתינו המשיבים 1 ו-2 מחוץ למסעדה לא"ג, שוחח המשיב 3 עם המשיב 1, שאמר לו שהם מתצפתים על א"ג שבטוח יצא לעשן עכשיו, וביקש מהמשיב 3 לא להתרחק מהרכב אחרת יש סיכוי שא"ג יברח לו. המשיב 3 מרגיע ואומר שהוא ממתין ברכב.

האמור מעיד על כך שהמשיב 3 היה מודע לתכנית, לתפוס את א"ג עם צאתו מהמסעדה, ושיתף עמה פעולה.



זאת ועוד, מהאזנות סתר (שיחה 1792- טומי קיבל כמה כאפות והתנפחה לו העין) כמו גם מתשאול וחקירת א"ג עולה כי הותקף מהלך הנסיעה ונגרמה לו חבלה בעין, ונלקח ממנו הנייד. הטענה כי המשיב 3 לא ידע על כך אינה עולה בקנה אחד עם הגיונם של דברים. א"ג מהלך חקירה ניסה אמנם להכחיש את התקיפה, ובהמשך סבר כי מי שסיפר על כך לחוקרים הוא המשיב 3. **לקיחת הנייד מחזקת גם היא טענה של כפייה ואילוף.**

גרסת המשיב 3 שחשב, כביכול, שנוסעים לחופשה, לטיול באילת - אינה סבירה ונוגדת את ההיגיון והשכל הישר. המשיבים הגיעו לאילת סמוך לשעה 21:30, בהתאם לסרטוני אבטחה המשיב 3 נותר לשבת ברכב לפחות חצי שעה בהמתנה בזירת האירוע, לאחר כשעה וחצי (בשעה 23:39) כבר היו המשיבים סמוך לביתו של א"ג והמתינו שיסיים לארוז דברים, ובשעה 23:52, פחות משלוש שעות לאחר הגעתם לעיר, כבר החלו נסיעתם חזרה לצפון. האמור תואם את התכנית, כפי שהסבירה המשיב 1 למשיב 3, מהלך שיחתם (שיחה 1122) - נוסעים, תופסים את טומי, 'דופקים לו מכות', ומחזירים אותו חזרה איתם על מנת לוודא שיעבוד ויחזיר את החוב.

ב. אשר לטענת המשיב 3 כי אין אינדיקציה שלקח חלק בתקיפה וסחיטה, הרי שמהמקובץ לעיל, כפי שפורט בהרחבה, די כי המשיב 3, היה לכאורה מודע לתכנית ולקח חלק בתכנונה ובביצועה כדי להפכו כמבצע בצוותא.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט הנדל בעפ 8328/17 זיאד ג'בר נ' מדינת ישראל מיום 28.7.19. בניתוח מושג המבצע בצוותא -

"הדין רואה אפוא את המבצעים בצוותא כמשתתפים בביצוע העבירה, אף אם לא היו נוכחים ברגע המכריע של ביצועה... כך, אין דרישה שכל מבצע יבצע בעצמו את כל רכיבי היסוד העובדתי של העבירה, ודי בכך שהוא יבצע פעולה "פנימית" משמעותית כחלק מהמשימה העבריינית עצמה (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 239, 250 (1996)). מבחינת היסוד הנפשי הנדרש, יש להוכיח כי הנאשם מודע לעובדה שהוא פועל בצוותא, וכי התגבש אצלו היסוד הנפשי של העבירה אותה הוא מבצע (ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.1.2011))..."

אין הכרח שכל אחד מן המבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה. אף אין דרישה לנוכחות בזירה בעת ביצוע בעבירה. ארבע מילות המפתח מצביעות על הדרישות המיוחדות של היסוד העובדתי והיסוד הנפשי בעבירה המבוצעת בצוותא. התכנית המשותפת מדגישה כי יש מחשבה פלילית, של כל מבצע, להוציא לפועל תכנית מסוימת, באמצעות פעולה כקבוצה... בהיעדר תכנית משותפת אין ביצוע בצוותא... לא בכדי הסעיף שמגדיר ביצוע בצוותא מזכיר מצד אחד את העשייה של המשתתף כתנאי להיות מבצע בצוותא, ומצד אחר מדגיש שאין דרישה שיהיה שותף לכל המעשים שנדרשים כדי להיקרא מבצע בצוותא."



38. לאור האמור, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה נאותה לביסוס העבירות המיוחסות למשיב
3.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.